



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Thesavrvs|| Locorvm|| Commvnivm|| Jvrisprvdentiaē

Barbosa, Agostinho

Lipsiæ, 1697

Cap. XIX. De Æstimatione, Æestimo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-80071](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-80071)

CAP. XIX.

De *Æstimatione*, *Æstimo*.

Axioma I.

In quocunque actu agitur de domino transferendo, in eo *æstimatio* rei adjecta facit venditionem *l. 10. ff. de fund. dotat.* quia sic *æstimatio* est pretii loco, quod in emtione vel venditione aliàs intercedit. Ita ergo si prædium vel quæcunque aliæ res in dotem datæ deperditæ fuerint, dominium & periculum earum ipeceabit ad maritum. *Carpz. P. 3. Conf. 33. def. 16.*

Declaro, ut in aliis causis, in quibus non agitur de dominio transferendo, *æstimatio* saltem ideò adjecta videatur, quò, si res perierit, aut deteriorata fuerit, constet, quantum sit restituendum, v. g. in commodato, locato. &c. (2.) Modò ab initio statim seu tempore traditionis *æstimatio* adjecta fuerit, non, si ex intervallo. *Carpz. d. Def. 26.*

Limita: nisi aliunde constet, taxationis causa saltem adjectam esse *æstimationem*, quò, si res culpa detinentes deterioretur, de pretio ejus constet. *Conf. l. 5. & 21. in fin. C. de jure dot.*

II.

Quoties Jura alicui bonâ fide quid facienti addiunt dominium, toties alteri semper relinquunt actionem in factum ad consequendam *æstimationem* rei vel operæ, arg. *l. 23. §. 5. in fin. ff. de R. V.* quia alioquin bonâ fide ipeccicans locupletaretur cum alterius damno & jacturâ. Exempla sunt in §. 42. *Inst. de R. D.*

De *æstimatione* ob Moram
vid. *Mora*.

III.

Æstimatio rerum in inventario describi debet. *Rol. à Valle. Vol. 2. Conf. 73. num. 49.* Contrarium sentit *Brunnem. ad l. fin. §. 3. in fin. C. de jure delib.*

IV.

In singulis civitatibus constituendi sunt publici ponderatores, qui bona fide & industria de valore, bonitate & quantitate auri, pecuniæ & vasorum argenteorum judicent, quorum sententiâ tamdiu statur, donec prudentiores contrarium demonstraverint. Et debent constitui plures, non unus. *Perez. C. de ponderat. numer. 1. §.*

V.

Res regulariter certo pretio *æstimanda* est, nisi in incerto proventu consistat. *Brunnem. ad l. 2. C. de veter. numism. potest.* nam *æstimatio* rei, præsertim immobilis, probatur secundum *æstimationem* reddituum inde perceptorum. vid. *supr. Libr. 1. Cap. 41. axiom. 3.* etiam ubi de solutione contributionum & conficiendo *æstimo* publico agitur. Qui igitur plus percipit, plus solvat, & fertiles fundi suppleant defectum sterili-

um. *Perez. C. de Apoch. publ. num. 4. seqq. & C. de superexact. num. 6.* idem attendunt in beneficio competentia. *Brunnem. ad l. 2. C. de pred. & omn. p. navit. num. 5.* Hinc in renovatione ædificii singuli possessores vocantur, at in *æstimatione* territorio sufficit vocare rectores illius. *Perez. C. de susceptor. n. 5. seq.*

VI.

Æstimum seu catastrosum à discussoribus confectum semper à præside vel superiore confirmandum: quod conficiendum secundum æs & libram in eoque describenda non tantum immobilia. *Brunnem. ad l. 1. C. de Apoch. publ. in pr.* Edendum etiam petentibus *Æstimum* & ad illud pertinentia. *Perez. C. de Exact. Tribut. numer. 2. 3.* Auditis denique partibus confirmandum, singulisque quadrimestribus revidendum, examinandum & peræquandum est. *Brunnem. ad l. 1. C. de apoch. publ. num. 2.*

VII.

Æstimatio fieri debet in præsentia ejus, cujus interest: Si tamen is per fraudem absens sit, tolleratur etiam iniqua *æstimatio*. *Perez. C. de Conf. num. 5.* & res *æstimanda* oculis subijcienda est. *Brunnem. ad l. 3. C. cod. n. 1.*

VIII.

Res mobilis ita ab actore & judice taxanda, prout in foro publico vendi solet. *l. 8. C. de Cohortal. & Princip. Brunnem. C. cod. Col. 4. in fin.*

IX.

Taxatio rerum ad quoridianum vitæ usum necessarium non à mercatoribus sed Magistratu civitatum fieri debet, *Perez. C. ut nemini liceat in coemt. num. 6.* Et taxam excedentibus potest rei amissio & multa imponi. *Perez. d. l. n. 7. seq.*

Limita: taxari ita tantum posse res, quæ reperiuntur in loco atque ibi natæ expositæque sunt venditioni; secus est in frumentis, quæ foris apportantur & alibi creverunt. *l. 3. §. 1. ad l. Jul. de annon.* quia si moderatum pretium granis, quæ foris advehuntur, imponeretur, venditores detererentur & penuria sequeretur. *Perez. d. l. num. 9.*

CAP. XX.

De *Ætate*.

Axioma I.

Ætas computatur non à die conceptionis, vel eo, quò animatus in utero fuit, sed à die natiuitatis. Posthumum tamen retrò natum fingunt, quoties de commodis partus quæritur. *l. 7. ff. de stat. hom.*

II.

Ætatis privilegio renunciari potest *l. 2. §. fin. ff. de Decur.* *Perez. C. cod. n. 18. 20.*

III.

Ordo prælationis quoad ætatem inter dignatione pariles rectè constituitur. *Knichen de Sax. non provoc. jur. cap. 2. n. 104. seqq.*

(Nn) 4

IV. Digni-